

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: V. Puica)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Firma de Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Firma de Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Poligon” și Aurelian Petica cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 09 noiembrie 2017, FPC „Drancor” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Poligon” și Aurelian Petica cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 23 mai 2014, aproximativ ora 00:46, pe teritoriul FPC „Drancor” SRL, situat pe str. Burebista 78, mun. Chișinău, a avut loc un incendiu provocat de tamponarea autocamionului „Renault B110”, nr. de înmatriculare XXXXX, ce aparține SRL „Poligon”, cu camionul de model „Iveco 65-E”, nr. de înmatriculare XXXXX, proprietate a reclamantului, fapt confirmat prin încheierea Detașamentului Salvatori și Pompieri Botanica din 27 mai 2014.

A menționat că Aurelian Petica activa în calitate de șofer pe autocamionul „Renault B110” ce aparținea SRL „Poligon” și la data indicată nu a stopat autocamionul cu frâna de mână, fapt confirmat prin Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1217 din 26 mai 2014, efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare.

În rezultatul accidentului, camionul de model „Iveco 65-E”, care aparține reclamantului, a fost parțial incendiat împreună cu bunurile care se aflau în interior la acel moment, fiind deteriorată camera frigorifică și marfa de producție „Drancor”.

Potrivit notificării Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, lotul de produse în cantitate de 15 534 de kg a fost declarată neconformă reglementărilor aplicate în domeniul alimentar.

Drept urmare, FPC „Drancor” SRL a menționat că i-au fost cauzate daune materiale considerabile după cum urmează: lot de produse alimentare în cantitate de 15 534 de kg, declarat de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor ca neconformare în domeniul alimentar, în valoare de 59 344,79 de lei; panouri sandwich incendiate de tip Mono - 22,75 m.p. și Roof-5G - 21,00 m.p. în valoare totală de 22 108,02 lei, suprastructură (dubiță) frigorifică cu 12 uși - 9 275,00 de euro (echivalentul în lei MDL - 185 000 de lei) și costul reparației autocamionului de model „Iveco 65-E” - 44 000 de lei, în total fiind cauzat un prejudiciu în sumă de 310 452,81 de lei.

A relatat că conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1217 din 26 mai 2014, efectuat de Centrul Național de Expertize judiciare, incidentul a izbucnit în compartimentul motorului autocamionului „Renault B110”.

Potrivit răspunsului IP Botanica nr. 15587 din 11 august 2014, tamponarea autocamioanelor s-a produs din neatenția șoferului autocamionului de model „Renault B110”, nr. de înmatriculare XXXXX.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, în adresa părților a fost expediată câte o petiție, care au rămas fără răspuns.

FPC „Drancor” SRL a solicitat încasarea în mod solidar de la SRL „Poligon” și Aurelian Petica a sumei de 310 452,81 de lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de FPC „Drancor” SRL împotriva SRL „Poligon” și Aurelian Petica cu privire la repararea prejudiciului material.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 13 decembrie 2018, FPC „Drancor” SRL a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia.

Prin decizia din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de FPC „Drancor” SRL și s-a menținut hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, prin prisma art. 8, 14, 1398, 1416 Cod civil (în vigoare până la 01.03.2019), art. 117, 118, 121, 130 Cod de procedură civilă, a considerat neîntemeiate argumentele apelantei, concluzionând în sensul menținerii hotărârii primei instanțe.

Colegiul civil a reținut că răspunderea delictuală survine doar în cazul întrunirii cumulative a următoarelor condiții: fapta prejudiciabilă, prejudiciul, vinovăția și legătura cauzală dintre faptă și prejudiciu.

În speță, după cum rezultă din probatoriul administrat, Colegiul a constatat cert faptul că incendiul s-a produs din cauza tamponării autovehiculelor. Totodată, a stabilit că autocamionul de model „Renault B110” a tamponat autocamionul de model „Iveco 65-E”. Însă, contrar art. 118 din legea procesual civilă, reclamanta nu a prezentat probe care ar permite identificarea cauzei pornirii din loc a autocamionului de model „Renault B110”.

La acest segment, instanța de apel a menționat că din conținutul raportului de constatare tehnico-științifică se deduce că, expertul și-a bazat cercetările și concluziile pe copia explicației șoferului SRL „Poligon”, Aurelian Petica precum că parcând autocamionul, nu a tras frâna de mână. Însă, la examinarea cauzei în instanța de fond, Aurelian Petica a negat depunerea unor astfel de explicații.

În astfel de împrejurări, Colegiul a stabilit că instanța de fond corect și întemeiat a considerat credibile obiecțiile șoferului Aurelian Petica, în contextul în care reclamantul nu a prezentat înregistrările video solicitate de instanța de fond.

Prin urmare, Colegiul a conchis că nu a fost demonstrată vinovăția șoferului Aurelian Petica sau a angajatorului acestuia, SRL „Poligon”, în cauzarea prejudiciului, astfel, nefiind întrunite condițiile angajării răspunderii delictuale civile, fapt ce denotă netemeinicia acțiunii.

Totodată, Colegiul a învederat că apelanta nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță, iar în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, a conchis că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 din Codul de procedură civilă.

La 02 ianuarie 2020, FPC „Drancor” SRL a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au apreciat eronat materialul probator, ceea ce a dus la încălcarea drepturilor recurente.

Totodată, recurenta a menționat că instanța de apel la adoptarea soluției nu a reținut spre examinare faptul că în scopul exonerării de răspundere a șoferului Aurelian Petica, în gestiunea căruia se afla autocamionul vinovat de producerea accidentului rutier, administratorul SRL „Poligon”, la acel moment, Oleg Ovcearenco, și-a asumat răspunderea materială totală, prin recipisa din 23 mai 2014.

De asemenea, recurenta a invocat motive de fapt și de drept similare celor expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 octombrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 04 noiembrie 2019 (f.d. 172), or, la actele cauzei lipsește dovada de recepționare a acesteia de către recurentă.

Astfel, recursul declarat la 02 ianuarie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 20 ianuarie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-298/20, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 189).

Conform avizelor de recepție, intimații nu au recepționat copia recursului, scrisorile fiind restituite instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 189-194).

Examinând temeiurile recursului declarat de FPC „Drancor” SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de FPC „Drancor” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de FPC „Drancor” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Firma de Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată, împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Galina Stratulat